

Mission til verdens ende – hvordan kan man forkynde det?

Af Cand.theol. Anna-Kathrine Thunbo Pedersen, medlemskonsulent og missionsansvarlig i KFS

Der er mange gode grunde til at tænke missionsperspektivet med, når man arbejder med en tekst, man gerne vil forkynde over. Ganske enkelt fordi teksterne i Bibelen tænker det med. Ja, den bibelske historie fra skabelsen i 1. Mosebog til den nye skabelse i Åbenbaringsbogen er én lang – og til tider snørklet, dramatisk, underfuld, jublende – beskrivelse af en mission. Guds mission om, at hele verden skal frelses. Der krydses mange grænser undervejs, mange mennesker må forlade deres hjem, enten fordi Gud kalder dem konkret, eller fordi de drives på flugt af forskellige omstændigheder. Andre lever et langt liv på samme sted, men er alligevel medarbejdere på Guds mission, fordi de i deres hverdag deler evangeliet med dem, de bor, lever og arbejder sammen med.

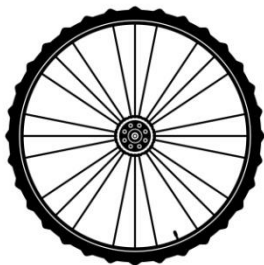
Evangelisation og diakoni

Hvordan kan en kirke eller et kristent fællesskab få klarhed over, hvad deres rolle er i Guds mission? Det sker blandt andet ved, at forkyndelsen sætter fokus på de mange bibelske tekster, der handler om mission. Bibelen svarer faktisk på mange af de spørgsmål, vi har til, hvad mission går ud på.

Den gør det klart, at Guds mission for det første handler om at opbygge kirken gennem evangelisation og undervisning. Der lægges op til et *forkyndelsesfokus på at invitere mennesker til at tro og at nære deres tro.*

For det andet handler Guds mission om at kirken og kristne er sendt til verden for at tjene mennesker og samfund ved at være involveret i omsorgsarbejde, diakoni, arbejde for retfærdighed, omtanke for naturen og skaberværket. Her lægges op til et *forkyndelsesfokus på at opmuntre til discipelskab og diakoni.* Alt dette taler Bibelen hele tiden om, så det er ikke noget, vi behøver at tænke så meget over og selv finde på. Det ligger allerede i de bibelske skrifter. Men vi er nødt til at anvende det.

En illustration, som jeg selv har fundet meget anvendelig til at få klarhed over forholdet mellem missionens to sider, er hjulet:

At dele evangeliet, så det høres, er en vigtig del af kristen mission, for det er proklamationen af de gode nyheder om, hvad Gud har gjort, fortalt gennem de bibelske skrifter, gennem Jesu liv, død og opstandelse. Opgaven er altså at lade evangelisation være navet i missionshjulet, hvor resten af hjulet – kontaktpunktet, hvor dækket møder jorden – er den kontekst, hvori alle vores aktiviteter i livet (egerne) foregår – alle de steder, hvor vi lever og arbejder. Så mission inkluderer alle disse områder, hvor vi viser kærlighed, barmhjertighed, venlighed, søger retfærdighed – alt, hvad vi gør i livet, er udtryk for vores deltagelse i Guds mission, centreret om evangeliet og den evangelisation, der proklamerer det.

1

---

¹ Image courtesy of lekkyjustdoit at FreeDigitalPhotos.net

Forkyndelsen skal klæde tilhørere på til at leve missionalt

Ligesom Guds mission har disse to sider som helt tydeligt er afhængige af hinanden, skal forkyndelsen også afspejle det forhold, for at tilhørerne bliver klædt på til opgaven. Måske er det her, kæden springer af for nu at blive i cykelbilledet. For noget tyder på, at forkyndelsen af evangeliet, både som evangelisation og som undervisning, trives godt i de menigheder og fællesskaber, der er repræsenteret i undersøgelsen *Projekt God forkyndelse*², mens opmuntringen til at leve missionalt, hvad enten det nu er i form af engagement i ydre mission eller i et hverdagsliv som frimodige kristne, der hvor vi bor, mangler.

Vi er kaldet til at tjene Guds mission i vores hverdagsliv med alt, hvad vi gør. Mission handler ikke *kun* om at sende missionærer, eller at være optaget af ydre mission. Mission og at være missional kirke eller fællesskab handler om at spørge: hvad er Gud optaget af her i verden, hvad er Guds ultimative formål med skabningen, og hvor placerer Gud mig i den mission – med de gaver og erfaringer, han har givet mig? Hvordan kan jeg tjene Guds mission i verden? For nogle bliver svaret at engagere sig i ydre mission. For andre er det at være leve frimodigt som kristen i sit nærmiljø og på jobbet. Det må forkyndelsen italesætte stærkt og give konkrete eksempler på, så tilhørerne kan hente opmuntring til at praktisere det i deres egne liv. For forkynderen handler det om at lade sig inspirere til at hente missionen ind i fokus.

Nedenfor et par ideer til hvor inspirationen kan komme fra:

De bibelske skrifter

Det kan kaste nyt lys over en velkendt bibelsk tekst at se den i missionsperspektivet. I evangelierne og hos Paulus ser vi, at de bibelske forfattere hele tiden griber tilbage til det gamle testamente og forstår sig selv som en del af den frelsesplan, der begyndte ved skabelsen, og hvis klimaks apostlene var øjenvidner til. De er selv deltagere i den historie. Som en del af Gudsfolket er de medarbejdere på Guds mission om at *sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske*³.

Prøv derfor i din forberedelse af din tale eller prædiken at kigge efter de store frelseshistoriske linjer i teksten og spørg så: Hvor placerer teksten mig og tilhørerne i Guds mission om, at hele verden skal frelses?

Vores egen historie

Lidt missionshistorie fra de sidste to århundreder kan også sætte Guds mission i perspektiv. Der kan hentes inspiration hos mange danske missionselskaber, som har organisationens historie liggende offentligt tilgængeligt på deres hjemmeside. Eller man kan læse kapitlet om ydre mission i Kurt E. Larsens bog om dansk kirkehistorie i det 20. århundrede⁴. Her vil man fx kunne læse, at der i år 1900 var ca. 9 mio. kristne i Afrika, svarende til hver 10. indbygger. I år 2000 var antallet af kristne på kontinentet steget til 350.000 mio., svarende til ca. 45 % af befolkningen. Mange danske missionærer har været en del af den missionsindsats. Og på det diakonale område: Indtil 1962 var ulandsbistand alene noget, som kirken stod for. Ingen statsstøtte. Kun Guds folk.

Her og nu

Det danske samfund forandres for øjnene af os. I dag i vores multikulturelle samfund er missionærer ikke kun nogen, der er rejst til lande langt borte. Missionæren bor måske kun 500 meter væk. Måske er han en

---

² http://www.godforkyndelse.dk/wp-content/uploads/2015/12/Godforkyndelse_rapport-layout-udgave.pdf

³ Ef 1,10

⁴ Kurt E. Larsen: *"Fra Christensen til Krarup - Dansk Kirkeliv i det 20. århundrede"*, Forlaget Kolon 2007

ingeniør fra Congo, du har mødt til bedemøde i Evangelisk Alliance. Eller hun er en designstuderende fra Litauen, som du tilfældigt stod i kø med i supermarkedet, og I faldt i snak om evangelisation blandt studerende i jeres by.

Hvorfor ikke lade hans eller hendes troshistorie få plads i forkyndelsen? Lige nu, lige her, er der altid historier, som kan sætte Guds mission i perspektiv. Find dem og inddrag dem. Gør det konkret og følbart, at der er mission overalt. Brug anledningen til at søge fællesskab med kristne nydanskere og lad dem få ordet en gang imellem. Det kan blive en stor velsignelse for begge parter. Og når man nu er på vej samme sted hen, hvorfor så ikke slå følgeskab?

Kristne i verden

Jeg har hørt, at antallet af udsendte fra Danmark daler i takt med, at antallet af martyrer i verden stiger. Mission derude i verdens brændpunkter er ikke længere kun proklamation. Det er lidelse. Der har aldrig været så mange kristne i verden som nu. Men samtidig forfølges flere og flere for deres tros skyld. At deltage i Guds mission er både at *være* en lidende kirke, men også at *bære* den lidende kirke i forbøn og omsorg.

Organisationer som Dansk Europamission og Åbne Døre er tæt på forfulgte gennem deres arbejde. De vil kunne dele beretninger og forbønsemner fra kristne brødre og søstre. "Brødre, bed også for os!", beder Paulus sine trosfæller i Thessaloniki⁵. Han var selv missionær og kendte rigeligt til forfølgelse⁶. Men han kender også bønnens kraft. Han vidste, at der er trøst og opmuntring i en broders bøn. Lad forkyndelsen være anledning til at flere beder og bærer med.

Indtil verdens ende

Der er både et tidsligt og et geografisk aspekt i Jesu ord i missionsbefalingen⁷. Kun Gud kender tidens grænse. Derfor er det ikke fyraften, før han siger til. Jordklodens geografiske grænser kender vi, og der er stadig nok at se til. Der er brug for en forkyndelse, der tør kalde tilhørerne til ikke kun at bede og støtte økonomisk, men til at forstå Guds mission i dybden og deltage i den. Slet og ret: Kalde ydremissionærer.

En menighed og et fællesskab kan opleve stor velsignelse ved, at nogen fra deres midte får et kald til at rejse ud i verden med en missionæropgave. Det er en dejlig tjeneste at være sendemenighed! Forkyndelsen skal samtidig også kalde hjemmemissionærer. Vi, der ikke rejser, eller ikke rejser lige nu, har en ligeså vigtig opgave her, hvor vi er.

Guds velsignelse til at udfolde Hans mission i din forkyndelse!

---

⁵ 1 Thess 5,26

⁶ 1 Thess 2,2

⁷ Matt 28,20